

Το Grexit κερδίζει έδαφος...

Κώστας Στούπας

Του Κώστα Στούπα

Σε όλες τις έρευνες της κοινής γνώμης ο ευρωσκεπτικισμός στην Ελλάδα αυξάνεται τα τελευταία χρόνια. Η μερίδα των Ελλήνων που θέλει την παραμονή της χώρας στη ζώνη του Ευρώ παραμένει πλειοψηφική αλλά έχει μειωθεί αισθητά.

Ο μέσος άνθρωπος βιώνει τη μεγαλύτερη χρεοκοπία μετά τον πόλεμο στην οποία βρισκόμαστε μετά το 2010 και σαν συνέπεια της ένταξης στην Ευρωζώνη.

Η αλήθεια είναι πως η ένταξη στην Ευρωζώνη έδωσε την ευκαιρία στο παρασιτικό και σπάταλο πελατειακό ελληνικό κράτος να "μεγαλουργήσει" δανειζόμενο με πολύ χαμηλά επιτόκια. Η ιστορία της Ελλάδας στο Ευρώ θυμίζει "τελειωμένο" ναρκομανή που απέκτησε μια "χρυσή" πιστωτική κάρτα. Η αυτοκτονία από υπερβολική δόση ήταν θέμα χρόνου...

Η αλήθεια είναι όμως πως το ελληνικό δημόσιο χρέος είχε αρχίσει να αυξάνεται και επί δραχμής. Από 25% του ΑΕΠ στην αρχή της μεταπολίτευσης, τα πρώτα χρόνια του ΠΑΣΟΚ εκτοξεύθηκε κοντά στο 100%. Ο σοσιαλισμός είναι πάντα μια υπόθεση που αφορά τα λεφτά των άλλων. Στην προκειμένη περίπτωση ο σοσιαλισμός της δεκαετίας του '80 αφορά εμάς και τα παιδιά μας που θα χρειαστούν δεκαετίες να ξεχρεώσουν τις πρόωρες συντάξεις με αναπλήρωση, της γενιάς μας...

Η έξοδος τώρα από το Ευρώ μοιάζει με αυτοκτονία καθώς θα υιοθετήσουμε ένα νόμισμα που θα υποστεί συνεχείς υποτιμήσεις και θα έχουμε να πληρώσουμε ένα χρέος το οποίο θα αυξηθεί λόγω των υποτιμήσεων. Ένας ισχυρός που αποχωρεί από μια νομισματική ένωση ισχυροποιείται περαιτέρω. Ένας αδύναμος όμως διαλύεται γιατί όλοι προσπαθούν να κρατήσουν το σκληρό νόμισμα και διώχνουν το αδύναμο.

Αν σήμερα κάνουμε μια φορά σκληρή λιτότητα, τότε θα χρειαστεί δέκα φορές σκληρότερη, μέχρι το νόμισμα να αποκτήσει την εμπιστοσύνη των Ελλήνων και των ξένων και να έχει σταθερή ισοτιμία και ελκυστική αξία ανταλλαγής. Αν σήμερα έχουμε μια φορά capital controls τότε θα χρειαστεί να έχουμε δέκα, όπως πριν 20-30 χρόνια...

Το μόνο όφελος που θα έχει η ελληνική οικονομία από μια δραστική υποτίμηση του εθνικού

νομίσματος, θα είναι η κατακόρυφη μείωση της αγοραστικής αξίας μισθών και συντάξεων και άρα και των κρατικών δαπανών.

Κανένας σοβαρός επενδυτής όμως δεν επενδύει σε μια χώρα με ασθενές και ασταθές νόμισμα, γιατί θα κινδυνεύει να υποστεί απώλειες μεγαλύτερες από τα προσδοκώμενα κέρδη.

Το ελληνικό οικονομικό μεταπολεμικό θαύμα έλαβε χώρα με τη δραχμή κλειδωμένη έναντι του δολαρίου από το 1953 μέχρι το 1973 περί τις 30 δραχμές το 1 δολάριο. Η οικονομική παρακμή ξεκίνησε αμέσως μετά...

Το μεταπολεμικό ανταγωνιστικό πλεονέκτημα της χώρας δεν στηρίχθηκε σε υποτιμήσεις που ώθησαν τις εξαγωγές. Ήταν το φθηνό εργατικό δυναμικό που εξασφάλιζε η μεταπολεμική φτώχεια αλλά κυρίως και η τάξη και εργασιακή ειρήνη που εξασφάλιζε το αυταρχικό μεταπολεμικό δεξιό κράτος.

Κανείς δεν θέλει να γυρίσει στην εποχή της φτώχειας, ούτε της Ελλάδας με τους μισούς Έλληνες υπό επιτήρηση ή διωγμό. Αν συνεχίσουμε όμως στο δρόμο της αριστερίστικης "μπαχαλοποίησης" και του οικονομικού κρατικοδικαιτισμού θα επιστρέψουμε εκεί με βεβαιότητα.

Το ασφαλές λιμάνι...

Όσο υπάρχει το Ευρώ και η Ε.Ε. η Ελλάδα έχει κάθε συμφέρον να βρίσκεται στο σκληρό πυρήνα τους. Προς το συμφέρον των Ελλήνων είναι επίσης η υιοθέτηση του αποτελεσματικότερου, διαφανέστερου και δημοκρατικότερου τρόπου λειτουργίας των κρατών της Ευρώπης σε σχέση με άλλα υποδείγματα στα Βαλκάνια, την Ασία και την Αφρική.

Κάθε απομάκρυνση της Ελλάδας από το σκληρό πυρήνα της Ε.Ε. που αντιπροσωπεύει την εγγύτερη και μοναδική δίοδο πρόσδεσης στο λιμάνι των ανεπτυγμένων δυτικών κοινωνιών, εγκυμονεί κινδύνους για την ίδια την ύπαρξη της χώρας με την υπόσταση που έχει σήμερα...

Η Ελλάδα το 1920 είχε 6 εκατ. πληθυσμό και η Τουρκία είχε περί τα 13 εκατ. Το 1950 η Ελλάδα είχε περί 7,5 εκατ. και η Τουρκία περί τα 21 εκατ. Το 2010 η Ελλάδα είχε περί τα 11 εκατ. και η Τουρκία περί τα 72 εκατ. Το 2050 υπολογίζεται η Ελλάδα να έχει περί 9,7 εκατ. και η Τουρκία περί τα 95 εκατ.

Μια αναλογία 1 προς 2 πριν από ένα αιώνα σε τριάντα χρόνια θα έχει διαμορφωθεί σε μια αναλογία 1 προς 10, με την Τουρκία να έχει νεαρότερο και άρα δυναμικότερο πληθυσμό. Σήμερα η Τουρκία έχει ΑΕΠ περί τα 770 δισ. δολάρια και η Ελλάδα κάτι λιγότερο από 200 δισ. δολάρια. Το 2050 η Τουρκία θα έχει ΑΕΠ περί τα 5 τρισ. και υπολογίζεται πως θα είναι η 14η μεγαλύτερη οικονομία του πλανήτη.

Σήμερα η Τουρκία ξοδεύει για την άμυνά της το 2% του ΑΕΠ και αυτό αντιστοιχεί με 16 δισ. δολάρια. Η Ελλάδα με 2,6% ξοδεύει περί τα 5 δισ. δολ. Περί το 2050 η Τουρκία με 2% θα ξοδεύει περί τα 100 δισ. δολάρια σε αμυντικό εξοπλισμό, κάτι λιγότερο από αυτά που ξοδεύει η Κίνα σήμερα που λογίζεται η δεύτερη ισχυρότερη υπερδύναμη. Η Ελλάδα από μόνη της λόγω πληθυσμιακού και ανάλογου οικονομικού μεγέθους δεν έχει την δυνατότητα να παρακολουθήσει αυτές τις εξελίξεις.

Αν δεν θέλει να καταντήσει ξανά επαρχία κάποιας οθωμανικής διοίκησης με ναργιλέδες και μαντίλες η Ελλάδα θα πρέπει να κάνει ότι είναι δυνατόν ώστε τα σύνορά της να γίνουν σύνορα της Ε.Ε. και να εύχεται να μην διαλυθεί η Ε.Ε.

Η Ευρωζώνη και η Ε.Ε. έχουν δομικά λάθη και αδυναμίες. Κυρίως όμως έχουν λαούς που μοιάζουν ανόμοιοι μεταξύ τους. Αυτό ισχύει όσο συγκρίνει κάποιος Γερμανούς ή Ολλανδούς με Έλληνες ή Πορτογάλους.

Αν συγκρίνει όλους τους παραπάνω με Τούρκους, Άραβες, Κινέζους ή Ινδούς είναι προφανές πως τους Ευρωπαίους τους ενώνουν πιο πολλά απ' όσα τους χωρίζουν. Από τον τρόπο που μεγαλώνουμε τα παιδιά μας, τη θέση που έχουν οι γυναίκες στην κοινωνία και την εργασία μέχρι τον τρόπο που μαγειρεύουμε, προσευχόμαστε και πολλά άλλα...

Υπάρχουν συμφέροντα που επενδύουν στη διάλυση της Ε.Ε. και της ευρωζώνης ή την έξοδο της Ελλάδας από το Ευρώ και την Ε.Ε.

Η Ρωσία, οι ΗΠΑ και η Κίνα θα προτιμούσαν μια Ευρώπη διασπασμένη σε μικρότερες χώρες και πολλά διαφορετικά νομίσματα, παρά μια ενιαία πολιτική και οικονομική οντότητα 450 εκατ. ανθρώπων. Με άλλους όρους θα συναλλάσσονταν στην πρώτη περίπτωση, με άλλους στην δεύτερη. Το ίδιο ονειρεύονται εσχάτως και οι Βρετανοί. Νοσταλγούν την εποχή του Ερρίκου του Η' και της κόρης του της Ελισάβετ της Α' όταν χειραγωγούσαν με ανάλογες συμμαχίες την πολυδιασπασμένη Ευρώπη και κυριαρχούσαν.

Αν αντέξει η Ε.Ε. αυτήν την κρίσιμη περίοδο το Η.Β. θα επιστρέψει στους κόλπους της και αυτό θα είναι προς όφελος όλων. Χωρίς το φιλελεύθερο πνεύμα των Άγγλων η Ευρώπη ασφυκτικά από τη ροπή των Γερμανών στον κρατικό απολυταρχισμό και των Γάλλων στον αυτοκρατορικό σοσιαλισμό.

Το κόμμα της δραχμής

Στην Ελλάδα η μεγάλη πλειοψηφία των ευρωσκεπτικιστών έχει καταλήξει εκεί από θυμικές αντιδράσεις και όχι λογικά συμπεράσματα. Από την περίοδο της δραχμής θυμάται τις καλές εποχές της ευημερίας με δανεικά ενώ δεν έχει ζήσει τις παλαιότερες.

Στην Ελλάδα, εναντίον του Ευρώ συντάσσεται επίσης μια μερίδα καιροσκόπων που βλέπει πως υπάρχει ένα 30% χωρίς σοβαρή πολιτική εκπροσώπηση και διαμεσολάβηση. Αυτό δημιουργεί τεράστιες ευκαιρίες για ατομικό πλουτισμό και καταξίωση...

Υπάρχει επίσης μια μερίδα "επαναστατών" της άκρας αριστεράς και άκρας δεξιάς που αντιλαμβάνεται πως "επανάσταση-πραξικόπημα" εντός της Ε.Ε., με τα κλειδιά του "ταμείου" στην ΕΚΤ δεν γίνεται. Η Χούντα του 1967 δεν θα άντεχε ούτε μερικές ώρες αν η Ελλάδα βρισκόταν στη θέση που είναι σήμερα εντός της ευρωζώνης και της Ε.Ε.

Υπάρχει επίσης μια μερίδα χρεοκοπημένων επιχειρηματιών που θα κερδίσει από μια καταστροφική επιστροφή στη δραχμή γιατί θα διαγραφούν τα χρέη και δεν θα χάσουν τις επιχειρήσεις τους. Επίσης οι ίδιοι νιώθουν πιο "ανταγωνιστικοί" σε μια κλειστή αγορά όπου οι δουλειές κλείνονται με διεφθαρμένους πολιτικούς και όχι στο ελεύθερο οικονομικό ανταγωνισμό. Φυσικά το κόστος αυτής της ασφάλειας το πληρώνει ο γενικότερος πληθυσμός με φτωχοποίηση.

Υπάρχει επίσης μια κατηγορία νοικοκυριών που χρωστάνε σε τράπεζες και ευφορίες και πιστεύουν αφελώς πως με την επιστροφή θα τους μείνουν τα περιουσιακά στοιχεία που απέκτησαν με δανεικά. Αγνοούν πως η κατάσταση θα είναι τέτοια που θα χάσουν στη συνέχεια περισσότερα αυτοί και τα παιδιά τους απ' όσα νομίζουν πως θα κερδίσουν...

Υπάρχει λοιπόν ο κίνδυνος διάλυσης του Ευρώ και της Ε.Ε. αν αποτύχει την επόμενη διετία η περαιτέρω πολιτική και οικονομική ενοποίηση. Υπάρχει όμως και ο κίνδυνος αποβολής της Ελλάδας ως ανεπίδεκτης μεταρρυθμίσεων.

Αμφότερα θα έχουν καταστροφικές συνέπειες.

28.04.2017

Πηγή: www.capital.gr/